

Reglen have en høiere Control over sig. Der-
 som man vedtager Vædringsforslaget under
 Nr. 6 a, antager jeg, at man kan være sikker
 paa, at, forsaavidt Repræsentantffabet om 10
 Aar ønsker, at Justitsministerens Tilsyn ude-
 lukkes, saa vil Lovgivningsmagten faae Indfly-
 delse paa Reglerne for Repræsentantffabets
 Sammensætning. Hvis derimod Lovforslaget
 bibeholdes uforandret i dette Punkt, saa vil
 Repræsentantffabets Sammensætning være en
 Frugt af en Justitsministers tilfældige Be-
 stemmelse i dette Stykke. Jeg maa tilstaae,
 det forekommer mig noget besynderligt, at man
 netop fra et demokratisk Standpunkt vil fore-
 trække dette fremfor, hvad Udvalget har fore-
 slaæet, det forundrer mig, at man fra et
 demokratisk Standpunkt vil gjøre denne Tanke
 gjældende, der vil have til Følge, at Justits-
 ministeren faaer den ene afgjørende Indflydelse
 paa Repræsentantffabets Sammensætning, frem-
 for at henlægge denne Afgjørelse til Lovgiv-
 ningsmagten. Jeg kan ikke see Andet, end
 at man gjennem Rigsdagen har en bedre Bor-
 gen for en demokratisk eller folkelig Afgjørelse,
 end man har ved at voldgive sig en Justits-
 minister, som man, som sagt, maaskee i dette
 Dieblis slet ikke kjender. Jeg skal derfor
 stemme for Udvalgets Forslag under Nr. 6 a,
 netop fra et demokratisk Hensyn, som de an-
 dre to Herrer mene skulde være saa meget
 udemokratisk.

Ordføreren: Ligeoverfor de Ytringer,
 der ere faldne med Hensyn til de til Lovfor-
 slagets stillede Vædringsforslag, skal jeg tillade
 mig et Par Bemærkninger. Maaskee jeg først
 maa henvende mig til den høitærede Minister,
 og jeg skal da ligeoverfor hans Bemærkninger
 angaaende § 2 tillade mig den Ytring, at
 det Vædringsforslag, der er stillet under Nr.
 1, ikke berøer paa nogen Misforstaaelse fra
 Udvalgets Side. Vi have meget godt seet,
 at man fra en vis Side betragtet kunde sige,
 at man paalagde Interessenterne en Tvang,
 idet de overtog Risikoen for Sprengning ved
 Gas- eller Dampkraft, men det er en Selv-
 følge, at, naar det er en fri Sag ikke
 blot for Repræsentantffabet, men ogsaa for
 dem, der ville tegne denne Assurance, vil det

ligeledes være en fri Sag at afgjøre, hvilke
 Præmier der skal betales for den Risiko,
 Foreningen løber, og man tør vel antage, at
 Repræsentantffabet ved Bestemmelsen af denne
 Præmie vil tage tilhørligt Hensyn til de an-
 dre Interessenters Lær i saa Henseende. Jeg
 tror derfor ingenlunde, at den høitagtede Mi-
 nister har Ret i at sige, at vi have misfor-
 staaet hele Bestemmelsen; det have vi paa
 ingen Maade. Vi have meget vel seet den
 Indvending, som kunde rettes derimod, men vi
 troe, at man ligesaa godt ad den af os an-
 tydede Vej kunde komme ud over denne Ind-
 vending, som man har sat sig ud over den
 her i Kjøbenhavn ved Bekjendtgjørelsen af
 1866. — Naar den ærede Minister har be-
 mærket angaaende Udvalgets Vædringsforslag
 under Nr. 2, at han frygtede for, at der ved
 Udvalgets Forslag skulde bevirkes det Mod-
 satte af, hvad der har været vor Hensigt, kan
 jeg ikke paa Udvalgets Vegne være ganske
 enig med den høitagtede Minister deri. Det
 turde maaskee være mig tilladt ligeoverfor den
 ærede Minister at bemærke, at Grunden, hvor-
 for Udvalget netop er kommet ind paa dette
 Forslag, er den høitærede Ministers Udtalelser
 ved Sagens 1ste Behandling, thi da udtalte
 han sig rigtignok i en anden Retning, end han
 gjorde idag, idet han ligesom anerkjendte, at
 enhver Bygning, der ikke var indrettet i Over-
 eensstemmelse med Forfristerne i Loven af
 1858, maatte komme ind under Bestemmel-
 sen, saaledes som den er optagen i Lovfor-
 slagets § 4, Lit. c. Det er ligeoverfor denne
 Udtalelse, som Udvalget maatte erkjende under
 visse Omstændigheder kunde have betænkelige
 Følger, at man enedes om at stille dette
 Vædringsforslag, som jeg fremdeles maa an-
 befale det høie Thing til Vedtagelse. — Væ-
 dringsforslaget under Nr. 3 finder den høit-
 agtede Minister ikke heldigt, men jeg kan dog
 ikke paa Udvalgets Vegne finde noget Uheldigt
 i, at man overlader Ministeren at afgjøre de
 Tvivlspunkter, som i denne Retning kunne
 reise sig, og at han ikke saaledes, som
 nu er Tilfældet, skal afgjøre dem paa
 sit eget Ansvar, men efter Indstilling af
 vedkommende Repræsentantffab, forekommer mig
 at være i enhver Henseende den allerheldigste